

Sygn. akt II K 151/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Ewa Pyrz

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Niewola

w obecności -- Prokuratora --

po rozpoznaniu dnia 15.03.2018 r., 24.08.2018 r., 28.12.2018 r. na rozprawie

sprawy karnej oskarżonego

1.E. W. (1)

ur. (...) w J.

s. A. i U. z domu Z.

oskarżonemu o to że:

I. W dniu 21 lipca 2016 r. w G. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), w zamian za oferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu R. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 7 600 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją, skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej syna za spowodowany wypadek drogowy, udał się przez wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od R. B. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 7 600 złotych, po czym mając świadomość, iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 7 600 złotych na szkodę R. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

II. W dniu 26 lipca 2016 roku w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), w zamian za zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu M. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 złotych i 500 euro, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją, skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej siostrzenicę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od M. P. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 20 000 złotych i 500 euro wartości 2 180 złotych wg. przeliczenia po kursie walut z dnia zdarzenia, po czym mając świadomość iż pieniądze pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 22 180 złotych na szkodę M. P. (1),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

III. W dniu 29 lipca 2016 roku w R. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu M. P. (2) do niekorzystnego rozprowdzenia mieniem w postaci mienia wartości 7 000 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej wnuczkę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od M. P. (2) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 1 000 złotych, złotej monety o nominale 20 dolarów wartości 4 000 złotych oraz złotego damskiego zegarka m-ki D. wartości 2 000 złotych, po czym mając świadomość iż pieniądze i rzeczy pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 7 000 złotych na szkodę M. P. (2),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

IV. W dniu 08 sierpnia 2016 roku w K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu S. B. do niekorzystnego rozprowdzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4 100 złotych i 150 dolarów, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją, skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej synową i syna za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od S. B. przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 4 100 złotych i 150 euro wartości 573 złotych wg. przeliczenia po kursie walut z dnia zdarzenia, po czym mając świadomość iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 4 673 złotych na szkodę S. B..

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

V. W dniu 11 sierpnia 2016 roku w S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu K. N. do niekorzystnego rozprowdzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6 000 złotych, w ten sposób że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej syna i synową za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od K. N. przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 6 000 złotych, po czym mając świadomość iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 6 000 złotych na szkodę K. N.,

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

VI. W dniu 12 sierpnia 2016 roku w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu J. B. do niekorzystnego rozprowdzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8 000 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją, skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej wnuczkę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od J. B. przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 8 000 złotych, po czym mając świadomość iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę przekazał K. K. (2), w wyniku czego powstała strata w kwocie 8 000 złotych na szkodę J. B.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

przy czym czynów opisanych w punkcie I-VI popełnił w krótkim odstępie czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj o czyn z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

2. K. K. (2)

ur. (...) w P.

s. J. i E. z domu K.

oskarżonemu o to że:

VII. W dniu 21 lipca 2016 roku w K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu R. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 7 600 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej syna za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym przyjął od E. W. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 7 200 złotych, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość, iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 7 600 złotych na szkodę R. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

VIII. W dniu 26 lipca 2016 roku w T. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu M. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 20 000 złotych i 500 euro, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej siostrzenicę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym przyjął od E. W. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 19 600 złotych i 500 euro wartości 2 180 złotych wg. przeliczenia po kursie walut z dnia zdarzenia, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 22 180 złotych na szkodę M. P. (1),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

IX. W dniu 29 lipca 2016 roku w Ł. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian z zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu M. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1 000 złotych, złotej monety o nominale 20 dolarów wartości 4 000 złotych oraz złotego damskiego zegarka m-ki D. wartości 2 000 złotych w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej wnuczkę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym odebrał od E. W. (1) przesyłkę z zawartością wymienionych rzeczy i pieniędzy w kwocie 600 złotych, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość, iż rzeczy te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, sprzedał zegarek za kwotę 400 złotych i pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 7 000 złotych na szkodę M. P. (2),

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

X. W dniu 08 sierpnia 2016 roku w Ł. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian za zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu S. B. do niekorzystnego rozproszania mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4 100 złotych i 150 dolarów, w ten sposób że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej synową i syna za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym przyjął od E. W. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 3.700 złotych i 150 dolarów wartości 573 złotych wg. przeliczenia po kursie walut z dnia zdarzenia, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość, iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego, w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 4 673 złotych na szkodę S. B.,

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

XI. W dniu 11 sierpnia 2016 roku w W. T. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian za zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu K. N. do niekorzystnego rozproszania mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6 000 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej syna i synową za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym przyjął od E. W. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 5.600 złotych, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego, w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 6 000 złotych na szkodę K. N.,

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

XII. W dniu 12 sierpnia 2016 roku w R. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. (1), w zamian za zaoferowaną korzyść majątkową, udzielił pomocy bliżej nieustalonym osobom, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w doprowadzeniu J. B. do niekorzystnego rozproszania mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8 000 złotych, w ten sposób, że na polecenie nieustalonych osób, które uprzednio podszywając się pod funkcjonariusza Policji fałszywą informacją skutecznie wprowadziły w błąd pokrzywdzoną co do konieczności przekazania gotówki w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez jej wnuczkę za spowodowany wypadek drogowy, udał się we wskazane przez te osoby miejsce, w którym przyjął od E. W. (1) przesyłkę z zawartością pieniędzy w kwocie 7 600 złotych, które ten odebrał od pokrzywdzonej, a następnie mając świadomość, iż pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego w którym uczestniczy, pobrał z powyższej kwoty 400 złotych, a następnie pozostałą kwotę wpłacił w placówce banku, przekazując je dalszym nieustalonym osobom, w wyniku czego powstała strata w kwocie 8 000 złotych na szkodę J. B.,

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk

przy czym czynów opisanych w punkcie VII- XII popełnił w krótkim odstępie czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj o czyn z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 §1 kk

I. oskarżonego E. W. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. I - VI stanowiących ciąg przestępstw z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i przy zast. art. 37 a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na mocy art. 34 §1a pkt 1 kk i 35 §1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na mocy art. 63 § 1

kk zalicza dwa dni zatrzymania w okresie od 26-27 wrzesień 2016 r. odpowiadające czterem dniom kary ograniczenia wolności i czterem godzinom pracy na cele społeczny,-

II. oskarżonego K. K. (2) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. VII – XII stanowiących ciąg przestępstw z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i przy zast. art. 37 a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na mocy art. 34 §1a pkt 1 kk i 35 §1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na mocy art. 63 § 1 kk zalicza dwa dni zatrzymania w okresie od 26-27 wrzesień 2016 r. odpowiadające czterem dniom kary ograniczenia wolności i czterem godzinom pracy na cele społeczny,-

III. na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych E. W. (1) i K. K. (2) solidarnie do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- R. B. (1) kwoty 7.600 (siedem tysięcy sześćset) złotych,

- M. P. (1) kwoty 22.180 (dwadzieścia dwa tysiące sto osiemdziesiąt) złotych,

- spadkobierców M. P. (2) kwoty 7.000 (siedem tysięcy) złotych,

- spadkobierców S. B. kwoty 4.673 (cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt trzy) złotych,

- K. N. kwoty 6.000 (sześć tysięcy) złotych,

- J. B. kwoty 8.000 (osiem tysięcy) złotych,

IV. na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonych E. W. (1) i K. K. (2) solidarnie na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. B. kwotę 2.845 (dwa tysiące osiemset czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych na pomoc prawną,-

V. zasądza do Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 760 (siedemset sześćdziesiąt) złotych oraz 23 % podatku VAT tj. kwotę 176,64 (sto siedemdziesiąt sześć 64/100) tytułem obrony z urzędu oskarżonego K. K. (2),-

VI. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonych E. W. (1) i K. K. (2) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. II K 151/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 stycznia 2019 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

Na przełomie czerwca i lipca 2016 r. oskarżony E. W. (1) zamieścił na portalu ogłoszeniowym (...) .pl ogłoszenie, że poszukuje pracy w charakterze kierowcy. Następnie do oskarżonego zadzwonił z zastrzeżonego numeru nieustalony mężczyzna posługujący się nazwiskiem N., który zaproponował mu pracę przy przewożeniu drobnych antyków lub pieniędzy za antyki. Praca miała polegać na tym, że po otrzymaniu telefonu oskarżony miał jechać pod wskazany adres, gdzie miał odbierać przesyłki a następnie zawozić we wskazane miejsce w celu przekazania następnemu kurierowi. Za jeden kurs oskarżony miał otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 300 zł oraz 100 zł za paliwo.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,

- zeznania świadka M. K. k. 671,

- zeznania świadka U. W. k. 671-672,

- zeznania świadka A. W. k. 672,

W podobny sposób pracę podjął oskarżony K. K. (2), który na przełomie czerwca/lipca 2016 r. zamieścił na portalu (...) .pl ogłoszenie o zamiarze podjęcia pracy sezonowej przez okres wakacji. Po tygodniu zadzwonił do niego z numeru zastrzeżonego mężczyzna posługujący się nazwiskiem N. i zaoferował pracę przy przewożeniu protez dentystycznych. Oskarżony miał za jedno zlecenie otrzymywać kwotę 300 złotych oraz zwrot kosztów paliwa. Z uwagi na brak czasu oskarżony odmówił N., który zadzwonił ponownie 20 lipca 2016 r. i wówczas oskarżony zgodził się na zaproponowane warunki pracy.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,

Pokrzywdzona R. B. (1) jest osobą w podeszłym wieku i zamieszkuje w G. w bloku przy ul. (...). W dniu 21 lipca 2016 r. około godziny 14:30 na jej telefon zadzwonił z zastrzeżonego numeru nieustalony mężczyzna, który przedstawił się jako policjant o nazwisku N. i poinformował pokrzywdzoną, że jej syn R. oraz synowa B. są zatrzymani, gdyż spowodowali wypadek, natomiast poszkodowana w wypadku kobieta jest w szpitalu w poważnym stanie. Zapytał również pokrzywdzonej, czy ma pieniądze aby sprawę załatwić polubownie i nie zgłaszać do prokuratury, gdyż synowa B. nie ma przy sobie żadnych pieniędzy i cały czas płacze, wtedy też pokrzywdzona usłyszała w tle płacz kobiety, która poprosiła pokrzywdzoną o pieniądze, gdyż inaczej nie wyjdą na wolność. Mężczyzna podający się za policjanta oświadczył, że za chwilę przyjdzie po pieniądze młody chłopak, wtedy pokrzywdzona nie przerywając rozmowy telefonicznej przeliczyła pieniądze i zapakowała je zgodnie z instrukcjami do dwóch kopert, a następnie do reklamówki. Po około 20 minutach do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej przybył oskarżony E. W. (1), nie wchodził do mieszkania tylko czekał na klatce schodowej, powiedział, że jest od N. i przyszedł po pieniądze, które pokrzywdzona miała przygotować, wtedy pokrzywdzona przekazała mu reklamówkę z pieniędzmi w łącznej kwocie 7600 zł. Po przekazaniu pieniędzy pokrzywdzona kontynuowała rozmowę z mężczyzną podającym się za policjanta i potwierdziła przekazanie pieniędzy, w pewnym momencie zobaczyła przez okno wnuczkę A. B. (1) i ją zawołała, wtedy połączenie telefoniczne urwało się. Kiedy A. B. (1) przyszła do mieszkania pokrzywdzonej, zadzwoniła do jej synowej B., wtedy pokrzywdzona zorientowała się, że została oszukana.

Po odebraniu reklamówki z pieniędzmi od pokrzywdzonej oskarżony E. W. (1) wrócił do samochodu, następnie zgodnie z poleceniem N. pojechał do K., gdzie na miejscu N. podał mu dokładne miejsce przekazania reklamówki kolejnemu kurierowi, nadto polecił mu, żeby z reklamówki wyjął kopertę „opłaty” i odebrał sobie 400 zł za wykonanie zlecenia. We wskazanym miejscu czekał oskarżony K. K. (2), któremu E. W. (1) zgodnie z poleceniem przekazał reklamówkę, po czym odjechał do domu.

Oskarżony K. K. (2) po odebraniu reklamówki zgodnie z poleceniem N. odliczył z koperty z napisem „opłaty” swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł a następnie otworzył drugą kopertę i przeliczył znajdujące się w niej pieniądze. Następnego dnia udał się do T., gdzie w banku wykonał przelew w funtach brytyjskich, przekazując w ten sposób pieniądze nieustalonym osobom.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,

- zeznania świadka R. B. (1) k. 2-3, 23-24, 676-677,
- zeznania świadka R. B. (2) k. 9, 685,
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

Pokrzywdzona M. P. (1) jest starszą osobą i zamieszkuje w domu jednorodzinnym w P. przy ul. (...). W dniu 26 lipca 2016 r. około godziny 13:00 na telefon stacjonarny pokrzywdzonej z zastrzeżonego numeru zadzwonił nieznany mężczyzna który, przedstawił się jako policjant z D. o nazwisku N. i powiedział, że jej siostrzenica A. spowodowała wypadek i potrzeba 80 tysięcy jako odszkodowanie, aby nie wniesiono sprawy do prokuratury, powiedział również, że A. jest z nim na policji i jest przesłuchiwana, następnie rozmowę kontynuowała współpracująca z ww. mężczyzną kobieta, która w szybkich i nerwowych słowach zwróciła się do pokrzywdzonej o pomoc. Pokrzywdzona była przekonana, że to faktycznie córka jej siostrzeńca A. N. i uwierzyła, że ma ona jakieś problemy, powiedziała, że ma 20 tysięcy i 500 euro, nadto zaoferowała, że sama zawiezie te pieniądze ale mężczyzna powiedział, że nie jest możliwe, gdyż mógłby być posądzony o manipulację lub łapówkarstwo, że po pieniądze wyśle kuriera. Wtedy M. P. (1) zakończyła rozmowę i od razu udała się do banku, gdzie wybrała z rachunku 20 tysięcy złotych, następnie spakowała pieniądze do dwóch kopert oraz do reklamówki. Około 15:00 do jej domu przyjechał oskarżony E. W. (1), powiedział, że przyszedł po pieniądze dla N., wtedy M. P. (1) przekazała mu pieniądze w kwocie 20 tysięcy złotych i 500 euro tj. łącznie 22 180 złotych. Około 20:00 po pracy do pokrzywdzonej przysłała A. N., wtedy pokrzywdzona zorientowała się, że została oszukana.

Po odebraniu przesyłki od pokrzywdzonej oskarżony pojechał do T., odebrał swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł a potem przekazał reklamówkę oskarżonemu K. K. (2), który następnego dnia udał się do banku, gdzie wykonał przelew w funtach brytyjskich przekazując pieniądze nieustalonym osobom.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- zeznania świadka M. P. (1) k. 369, 410, 670-671,
- zeznania świadka A. N. k. 377-378, 671,
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- wydruk tabeli kursów walut z dnia 26 lipca 2016 r. k. 486,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

Pokrzywdzona M. P. (2) mieszkała w domu jednorodzinnym w R. przy ul. (...). W dniu 29 lipca 2016 r. około 15:00 na jej telefon stacjonarny zadzwoniła kobieta, która przedstawiła się jako jej wnuczka i poinformowała, że potrzebuje pomocy finansowej, gdyż jej matka potrafiła samochodem kobietę. Następnie rozmowę przejął mężczyzna, który przedstawił się jako policjant i zażądał pieniędzy na opłaty związane z wypadkiem, zaproponował, że przyjedzie kurier i żeby pokrzywdzona przekazała mu pieniądze wraz z innymi wartościowymi rzeczami oraz żeby nikomu o tym nie mówiła. Po około 30 minutach do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej przybył oskarżony E. W. (1), powiedział tylko, że jest od N. i ma odebrać paczkę. Pokrzywdzona wydała mu reklamówkę z zawartością pieniędzy w kwocie 1000 zł, jednej złotej monety o nominale 20 dolarów wartości 4000 zł oraz zegarek damski o wartości 2000 zł, tj. łączna wartość 7000 zł. Po około godzinie pokrzywdzona zadzwoniła do córki A. i wtedy zorientowała się, że została oszukana.

Po odebraniu od pokrzywdzonej reklamówki, oskarżony odliczył sobie 400 zł jako wynagrodzenie, następnie pojechał do Ł., gdzie przekazał pakunek oskarżonemu K. K. (2). K. K. (2) sprzedał zegarek i wszystkie pieniądze wpłacił w banku zgodnie z poleceniem N., pobierając wcześniej dla siebie wynagrodzenie w kwocie 400 zł.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- zeznania świadka M. P. (2) k. 195-196, 216-218,
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

Pokrzywdzona S. B. mieszkała w K. w bloku przy ul. (...). W dniu 8 sierpnia 2016 r. około godz. 13:14 na jej telefon zadzwoniła nieznana jej kobieta, która płacząc powiedziała że miała wypadek i potrzebuje pomocy, że nie wiadomo, czy poszkodowana kobieta przeżyje i w tej sprawie może jej pomóc znajomy policjant. Pokrzywdzona była przekonana, że to jej synowa A. B. (2), po chwili rozmawiała z mężczyzną, który twierdził, że jest policjantem i chciałby pomóc synowej, ale potrzebne są pieniądze. Pokrzywdzona odpowiedziała, że ma tylko 4000 zł oraz 150 dolarów, wtedy mężczyzna podający się policjanta poinstruował ją jak zapakować pieniądze oraz żeby przekazała je kurierowi, który do niej przyjedzie. Około godziny 14:00 do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej przyjechał oskarżony E. W. (1), nie wchodził do mieszkania i powiedział tylko, że przyszedł po przesyłkę dla N., wtedy pokrzywdzona przekazała mu wcześniej przygotowane pieniądze w kwocie 4100 zł i 150 dolarów, tj. łącznie 4673 zł, zapakowane w małej reklamówce. Po pewnym czasie pokrzywdzona postanowiła zadzwonić do syna i zapytać czy zostali już wypuszczeni, ponieważ nie mogła zadzwonić ze swojego telefonu, skorzystała z telefonu u sąsiadki B. P., wtedy też zorientowała się, że została oszukana.

Po odebraniu reklamówki od pokrzywdzonej oskarżony E. W. (1) pojechał do Ł., gdzie po odebraniu wynagrodzenia w kwocie 400 zł, przekazał reklamówkę z zawartością oskarżonemu K. K. (2). K. K. (2) również odebrał swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł i następnego dnia wpłacił pieniądze w banku zgodnie z poleceniem N..

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- zeznania świadka S. B. k. 324, 361,
- zeznania świadka A. B. (2) k. 336, 19 (akt II Ko (...))
- zeznania świadka B. P. k. 338, 18 (akt II Ko (...))
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- tabela kursu walut z dnia 10 sierpnia 2016 r. k. 330,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

Pokrzywdzona K. N. zamieszkuje w S. w bloku przy ul. (...). W dniu 11 sierpnia 2016 na jej telefon zadzwonił mężczyzna podający się za policjanta i poinformował pokrzywdzoną, że jej syn M., synowa oraz córka mieli wypadek oraz że potrzebne są pieniądze. Pokrzywdzona zgodziła się pomóc i zaoferowała 6 tysięcy, wtedy mężczyzna podający

się za policjanta polecił przygotować pieniądze, bo zgłosi się po nie kurier a także poinstruował, w jaki sposób zapakować pieniądze. Po chwili do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej przybył oskarżony E. W. (1), któremu zgodnie z instrukcjami przekazała reklamówkę. Około godziny 18:00 pokrzywdzona zadzwoniła do córki T. S. (1) i wtedy okazało się że została oszukana.

Po odebraniu reklamówki oskarżony E. W. (1) udał się do W. T. aby przekazać oskarżonemu K. K. (2) reklamówkę odebraną od pokrzywdzonej, wcześniej odebrał również swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł. W tym dniu oskarżonemu towarzyszyła siostra Z. W., która w samochodzie rozpakowała reklamówkę i stwierdziła, że zawiera pieniądze, jednak E. W. (1) nie był zaskoczony, mówiąc że miał przewozić antyki albo pieniądze za te antyki. Następnie reklamówkę odebrał oskarżony K. K. (2) i następnego dnia po odliczeniu wynagrodzenia w kwocie 400 zł, wpłacił pieniądze w banku zgodnie z poleceniem N..

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- zeznania świadka K. N. k. 448-449, 478-479,
- zeznania świadka T. S. (1) k. 428-429, 27-28 (akt II Ko (...))
- zeznania świadka B. N. k. 436, 28-29 (akt II Ko(...))
- zeznania świadka M. N. k. 439, 28 (akt II Ko (...))
- zeznania świadka Z. W. k. 672,
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

J. B. mieszka w domu jednorodzinnym w L.. W dniu 12 sierpnia 2018 r. około 13:15 na telefon stacjonarny zadzwoniła młoda dziewczyna podająca się za jej wnuczkę, która płacząc powiedziała, że miała wypadek i potrzebuje 20 tysięcy na kaucję, bo inaczej zostanie aresztowana, gdyż poszkodowana w wypadku kobieta znajduje się w szpitalu w ciężkim stanie. Zaraz po tym w słuchawce odezwał się głos mężczyzny, który przedstawił się nazwiskiem N., mówił, że jest policjantem i chciałby pomóc wnuczce, zapytał ile ma pieniędzy w domu aby wpłacić kaucję. Pokrzywdzona odpowiedziała, że ma 8 tysięcy złotych, wtedy mężczyzna ten poinstruował ją, w jaki sposób zapakować pieniądze oraz że po pakunek zgłosi się kurier

Mężczyzna ten pouczył ją, żeby nie używała telefonu i nikomu nic nie mówiła, gdyż jako policjant nie chciałby mieć problemów. Około godziny 15:00 do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej przyjechał oskarżony E. W. (1), wszedł na ganek, gdzie pokrzywdzona przekazała mu reklamówkę z pieniędzmi i natychmiast wyszedł z domu, po wyjściu oskarżonego nieznanemu mężczyźnie rozłączył się. Następnie pokrzywdzona opowiedziała o zdarzeniu bratu M. D., który mieszka razem z nią, wtedy też zorientowała się, że została oszukana.

Oskarżony E. W. (1) odjechał do R., gdzie spotkał się z oskarżonym K. K. (2) i przekazał mu reklamówkę z pieniędzmi. Wcześniej odliczył 400 zł jako należne mu wynagrodzenie. Oskarżony K. K. (2) następnego dnia przekazał pieniądze nieustalonym osobom wpłacając je w banku, wcześniej również odebrał swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- zeznania świadka J. B. k. 60-61, 670,
- zeznania świadka M. D. k. 70-71, 670,
- protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną k. 50-54,
- potwierdzenia wpłat k. 103,

Oskarżeni nie spotkali się nigdy z mężczyzną o nazwisku N., nie zawierali z nim żadnej umowy o pracę, natomiast warunki pracy zostały ustalone ustnie, w rozmowie telefonicznej, przy czym N. zawsze dzwonił z zastrzeżonego numeru, swoje wynagrodzenie odbierali z przekazywanych przesyłek.

Realizacja zleceń przez E. W. (1) wyglądała w ten sposób, że N. dzwonił rano pomiędzy godziną 9 a 11 z pytaniem czy jest gotowy do pracy, a później kontaktował się w sprawie ewentualnego zlecenia, do jakiej miejscowości ma się udać, a po dotarciu na miejsce podawał konkretny adres, gdzie miał odebrać przesyłkę, jeśli w danym dniu nie było zlecenia N. dzwonił około godziny 16:00, że oskarżony kończy pracę. N. zawsze dzwonił z zastrzeżonego numeru, a oskarżony przez cały czas realizacji zlecenia miał być z nim kontakcie telefonicznym, nadto miał nie podjeżdżać pod wskazany adres samochodem tylko zostawić samochód w innym miejscu, miał również nie wchodzić do mieszkań ani nie rozmawiać z ludźmi, od których odbierał przesyłki, a były to zawsze starsze kobiety, z przekazywanych mu reklamówek wyjmował kopertę z napisem „opłaty” i odliczał swoje wynagrodzenie w kwocie 400 zł.

Oskarżony K. K. (2) również rano miał telefon od N. z pytaniem czy jest gotowy do pracy, potem N. dzwonił około 14:00-15:00 jeżeli było zlecenie, poleceń wyjazdu nie otrzymywał do konkretnego miejsca, tylko miał podany kierunek jakiegoś miasta a potem N. kierował go gdzie dokładnie ma jechać, cały czas był z nim w telefonicznym kontakcie. K. K. (2) odbierał przesyłki tylko od oskarżonego E. W. (1), w ten sposób, że nie rozmawiali ze sobą, tylko brał reklamówkę i wsiadał do swojego samochodu, zgodnie z poleceniem N. odbierał swoje wynagrodzenie z koperty z napisem „opłaty”, następnie przeliczał znajdujące się w drugiej kopercie pieniądze, które wpłacał potem na podane przez N. dane z placówki bankowej, przy czym każdorazowo musiał przewalutować je na funty brytyjskie. K. K. (2) nie przekazywał odebranych przesyłek żadnemu innemu kurierowi.

W dniu 29 lipca 2016 r. oskarżeni wymienili się numerami telefonów i zaczęli się kontaktować ze sobą bezpośrednio, natomiast 14 sierpnia 2016 r. postanowili zrezygnować ze współpracy z N., o czym poinformowali go później telefonicznie.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) k. 42-43, 82-83, 106, 114-116, 496-497, 636-638,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) k. 99-102, 114-116, 121, 502-503, 638-639,
- wydruk wiadomości sms k. 44-47,
- protokół przeszukania oskarżonego E. W. (1) k. 32-33,
- protokół przeszukania pomieszczeń osk. K. k. 93-94,
- spis i opis rzeczy k. 34,
- spis i opis rzeczy k. 95,
- opinia biegłego sądowego mgr. inż. G. B. k. 258-308,

Podczas czynności okazania wizerunku 4 mężczyzn znajdujących się na tablicy poglądowej pokrzywdzone R. B. (1), M. P. (1), S. B. i J. B. rozpoznały oskarżonego E. W. (1) jako sprawcę popełnionych na ich szkodę czynów, któremu przekazały pieniądze.

Dowód:

- tablica poglądowa z wizerunkami osób k. 19-20, 77-78, 364-365, 422-423, 480-481,
- protokół okazania wizerunku k. 23-24, 79-80, 362-363, 424, 478-479,

W trakcie czynności okazania oskarżony W. rozpoznał K. K. (2), któremu przekazywał pieniądze odebrane od pokrzywdzonych w G., P., R., K., S. i L..

Dowód:

- protokół okazania wizerunku k. 82-83,
- tablica poglądowa z wizerunkami osób k. 84,

Oskarżony E. W. (1) ma 20 lat, kawaler, o wykształceniu gimnazjalnym, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pracuje za granicą osiągając dochód w kwocie 2000 euro, bez majątku, nie karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 483,
- informacja Starosty (...) o stanie majątkowym k. 577

Oskarżony K. K. (2) ma 24 lata, kawaler, o wykształceniu średnim, nie posiada nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2700 zł brutto miesięcznie, bez majątku, nie karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 484
- informacja Starosty (...) o stanie majątkowym k. 578,

Oskarżony **E. W. (1)** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że na przełomie czerwca i lipca 2016 r. zamieścił na portalu (...) ogłoszenie, że poszukuje pracy w charakterze kierowcy, że następnie zadzwonił do niego z zastrzeżonego numeru nieznanego mężczyzna z propozycją pracy polegającej na przewożeniu antyków lub pieniędzy za antyki, które miał następnie przekazywać innemu kurierowi, że za zlecenie miał otrzymać 300 zł oraz 100 zł na paliwo, że mężczyzna ten dzwonił w godzinach 9:00-11:00, że zaczyna pracę a jeśli nie miał zlecenia to dzwonił około godziny 16:00, że kończy pracę, że mężczyzna ten zawsze dzwonił z numerów zastrzeżonych. Dalej wyjaśnił, że w Ł. wymienili się z oskarżonym K. K. (2) numerami telefonów i zaczęli się kontaktować ze sobą, bo sytuacja wydawała się dziwna, że K. K. (2) wysłał mu linki do stron z oszustwami na wnuczka a wcześniej powiedział mu żeby spisywał miejsca do których jeździ, że potem telefonicznie zrezygnował z tej pracy i mężczyzna ten od tego czasu nie dzwonił ze zleceniami. Dalej wyjaśnił, że podczas jednego z ostatnich zleceń zorientował się, że bierze udział w przestępstwie, że na początku niczego nie podejrzewał i nie widział nic dziwnego w tych zleceniach, że z czasem zaczęło mu się to wydawać dziwne i trochę podejrzane. Oskarżony szczegółowo przedstawił przebieg zdarzeń w dniach, kiedy odbierał reklamówki od pokrzywdzonych w G., P., R., K., S. i L., że z numeru zastrzeżonego zadzwonił ten mężczyzna i mówił w jakim kierunku ma jechać a potem dzwonił z dalszymi instrukcjami, że jak wskazał konkretny adres to miał nie podjeżdżać pod ten adres samochodem, tylko zostawić samochód w innym miejscu, że podczas kolejnych połączeń zleceniodawca podawał mu dokładny adres pod jaki ma się udać, że reklamówki przekazywały starsze kobiety, że miał polecane aby nie wchodził w rozmowy z nimi, że

przez cały ten czas miał aktywne połączenie ze zleceniodawcą, że po powrocie do samochodu zleceniodawca podawał mu w jaki kierunku ma jechać, że wynagrodzenie w kwocie 400 zł pobierał z reklamówek przekazanych przez kobiety, skąd wyjmował kopertę z napisem "opłaty" lub "opłaty kurierskie", że przekazywał pakunek kolejnemu kurierowi K. K. (2) i wracał do domu.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym przez prokuratora oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymał poprzednio składane wyjaśnienia w KPP w G., nadto wyjaśnił, że jego wersja jest prawdziwa, szczerze żałuje swojego zachowania i udziału w przestępczym procederze.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym w związku z uzupełnieniem zarzutów oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że przyznając się do zarzucanych mu czynów miał zamiar potwierdzenia tego, że odebrał przesyłki z G. i L. w sposób opisany w zarzucie, nie miał jednak zamiaru przyznać się do świadomości uczestniczenia w przestępstwie oraz tego, że wiedział, że w przesyłkach znajdują się pieniądze wyludzone od osób poszkodowanych. Dalej wyjaśnił, że podejmując pracę na zlecenie N. miał przekazaną informację, że będzie woził antyki lub pieniądze na antyki, że przeważnie przesyłki były zapakowane w reklamówkę jednorazową, niezbyt dużej wielkości, opakowanie nie było przezroczyste i nie można było zobaczyć co jest w środku, że zawsze była mała koperta z napisem „opłaty” lub „na opłaty”, że z tej koperty miał dla siebie pobrać pieniądze w kwocie łącznej 400 złotych, tj. 300 złotych wynagrodzenie za pracę i 100 złotych na paliwo. Dalej wyjaśnił, że odbieranie przesyłek za każdym razem wyglądało tak samo, że gdy przychodził do mieszkania lub domu, miał nie wchodzić w rozmowę z tymi osobami i nie wchodzić do środka do mieszkania., że zazwyczaj stał w drzwiach, mówił, że jest od N. i dana osoba przekazywała mu paczkę, że żadna z pokrzywdzonych nie zadawała mu pytań, że zachowywały się normalnie, żadna z nich nie była zdenerwowana, że po odebraniu przesyłki udawał się do zaparkowanego samochodu i odjeżdżał, że jak szedł do samochodu to rozmawiał w tym czasie z N., że podczas odbioru przesyłki również miał cały czas telefon przy uchu, że N. mówił mu następnie, gdzie mam jechać, że przyjedzie drugi kurier, któremu ma przekazać paczkę. Dalej wyjaśnił, że przekazywanie przesyłek K. K. (2) wyglądało w ten sposób, że K. podchodził do samochodu, mówił, że jest po przesyłkę dla N. i wtedy przekazywał mu przesyłkę, że K. K. (2) nie otwierał przy nim przesyłki, nie pytał ani nie mówił co jest w środku. Dodał, że czuje się również ofiarą osoby podającej się za N., że miał zamiar w czasie wakacji zarobić trochę pieniędzy wykonując uczciwą pracę kuriera, a został wciągnięty w proceder przestępczy, że był nieświadomy tego co z robił, że kiedy nabrał podejrzeń, że coś może być nie tak z tymi przesyłkami natychmiast wycofał się z wykonania zleceń dla N., ale do 26 września 2016 roku, kiedy przyjechali policjanci do jego domu, miał nadzieję, że wszystko co wykonywał było w porządku i zgodne z prawem.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w okresie wakacyjnym zamieścił ogłoszenie na (...), że poszukuje pracy dorywczej jako kierowca, że zadzwonił do niego N. i zaoferował mu pracę polegającą na odbieraniu antyków lub pieniędzy od wskazanych osób, że miał pracować u niego przez okres miesiąca na okresie próbnym bez żadnej umowy, a potem miała być zawarta umowa. Dalej wyjaśnił, że wszystko to wyglądało dobrze i był przekonany, że ta praca jest legalna, że wszystko jest w porządku, że nie miał świadomości, że bierze udział w jakimś nielegalnym procederze, że nie zdecydowałby się podjęcie tej pracy, gdyby podejrzewał, że coś jest nie tak, nie dziwiło go że miałem wozić antyki bez podpisania umowy, że była to jego pierwsza praca i nie zastanawiał się nad tym, nie pytał N. dlaczego miał nie podjeżdżać samochodem bezpośrednio pod miejsce odbioru przesyłki. Dodał, że zaniepokoił się jak siostra zobaczyła, że w przesyłce są pieniądze, ale zaraz sobie przypomniał, że miał wozić antyki lub pieniądze za antyki, nie poinformowali policji po zapoznaniu się ze stronami internetowymi ponieważ mieli nadzieję, że nie brali udziału w tego rodzaju procederze, że otrzymał po 300 zł za każde z tych 6 dokonanych zleceń jak miał uzgodnione, nadto za każdy kurs dostawał 100 zł niezależnie od tego dokąd jechał, że nie zastanawiał się nad tym czy zaproponowana kwota wynagrodzenie za odebranie przesyłek jest kwotą dużą, gdyż był szczęśliwy że mógł sobie coś dorobić, że telefonicznie przekazał N. tylko imię nazwisko i adres zamieszkania, N. nie pytał o inne dane, nie przysyłał mu żadnych kopii dokumentów, nigdy nie spotkał się z N..

Wyjaśnienia oskarżonego E. W. (1) częściowo zasługują na wiarę, jako szczerze, przekonujące i zgodne z ustalonym stanem faktycznym, w szczególności w tej części, gdzie w sposób szczegółowy i konsekwentny przedstawił okoliczności nawiązania współpracy z mężczyzną o nazwisku N., który zlecił mu odbieranie pieniędzy, podał jakie korzyści osiągnął

z tytułu udziału w przestępstwie. Oskarżony szczerze i przekonująco opisał czas, miejsce, okoliczności oraz przebieg jego spotkań z pokrzywdzonymi, w czasie których odebrał od nich pieniądze, jak również przebieg i okoliczności przekazania tych pieniędzy K. K. (2), którego rozpoznał na okazanej mu tablicy pogładowej. Jego wyjaśnienia w tym zakresie korelują z zeznaniami świadków będących osobami pokrzywdzonymi, a także z wyjaśnieniami oskarżonego K. K. (2), tworząc spójną całość pozwalającą na dokonanie ustaleń faktycznych.

Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego jako naiwne, wykrętne i zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej, w tej części, gdzie wyjaśnił, że nie miał świadomości uczestniczenia w przestępstwie oraz tego w przesyłkach znajdują się pieniądze wyłudzone od pokrzywdzonych, że był nieświadomy tego co z robił a kiedy nabrał podejrzeń, że coś może być nie tak z tymi przesyłkami natychmiast wycofał się z wykonania zleceń dla N., że miał nadzieję, że wszystko co wykonywał było w porządku i zgodne z prawem. Naiwne i nieprzekonujące są również wyjaśnienia oskarżonego, że jest ofiarą osoby podającej się za N.. W ocenie sądu powyższe wyjaśnienia stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej i mają na celu zmarginalizowanie jego roli w procederze. Z okoliczności sprawy wynika bowiem, że oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że uczestniczy w nielegalnym procederze.

Oskarżony **K. K. (2)** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że na przełomie czerwca/lipca zamieścił na portalu (...) ogłoszenie podjęcia pracy sezonowej przez okres wakacji, że po około tygodniu zadzwonił mężczyzna z numeru zastrzeżonego i zaoferował pracę przy przewożeniu protez dentystycznych, że za jedno zlecenie będzie otrzymywał kwotę 100-300 złotych plus koszty poniesione na paliwo, że w godzinach 9-17 trzeba być pod telefonem, że po dwóch tygodniach ponownie się z nim skontaktował z propozycją pracy. Dalej wyjaśnił, że mężczyzna ten dzwonił na jego numer z numeru zastrzeżonego, że wszystko wydawało się rzetelne prawdziwe, że był przekonany, że będzie przewoził protezy dentystyczne i nic nie wzbudzało jego podejrzeń. Dalej oskarżony przedstawił okoliczności odebrania przekazanych mu przez oskarżonego E. W. (1) przesyłek, że nie rozmawiali ze sobą, tylko brał reklamówkę i wsiadał do swojego samochodu, że cały czas był w kontakcie z pracodawcą, który polecał odebrać swoje wynagrodzenie z koperty z napisem „na opłaty”, że potem miał przeliczyć znajdujące się w drugiej kopercie pieniądze, które wpłacał zgodnie z poleceniem. Dalej wyjaśnił, że po przeczytaniu artykułów w internecie wiedział, że bierze udział w przestępstwie, że skopiował linki tych stron i przesłał mu za pomocą smsa, że wcześniej pisał z E. W. (1) wiadomości sms, że ta praca jest dziwna i że to może jest jakieś oszustwo ale nie mieli dowodów, że jak zobaczył na stronie internetowej policji identyczną historię to powiedział E., żeby jak najszybciej się wycofał z tego, że za kilka dni miał zamiar również zrezygnować. Dodał, że notował wszystkie zlecenia, pisał miejsca gdzie odbierał pieniądze i gdzie przelewał, że te notatki znajdują się w pamięci w jego telefonie, że miał plany iść z tym wszystkim na policję ale bał się konsekwencji.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym przez prokuratora oskarżony podtrzymał poprzednio składane wyjaśnienia w KPP w G., nadto wyjaśnił, że pierwsze pieniądze odebrał 21 lipca a wysłał dalej 22 lipca, że pieniądze odebrał od E., ale nie znał go wtedy po imieniu, że pod koniec lipca kontaktowali się telefonicznie i smsami, że coś nie gra i myśleli, żeby się wycofać, że zrobił jeszcze 3 kursy i zrezygnował, że szukał pracy i tak wyszło, gdyż nie przewidział takich konwencji.

Przesłuchiwany w związku z uzupełnieniem zarzutów oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Dodał, że podtrzymuje w całości wyjaśnienia, które złożył dotychczas, że nie miał świadomości, że uczestniczy w czynie niedozwolonym, że podczas przesłuchania powiedział, że przyznaje się do zarzucanych mu czynów, co rozumiał jako potwierdzenie tego, że był w K. i w R., gdzie odebrał przesyłkę od E. W. (1) i wykonał polecenie pracodawcy, że nie miał świadomości co znajduje się w przesyłce, którą odebrał, że, myślał, że przewozi protezy jak został o tym poinformowany przez pracodawcę. Dodał, że odbierał tylko przesyłki od E. W. (1) i nie było innych osób, od których miałby takie przesyłki odbierać, że po konsultacji z E. W. (1) doszli do wniosku, że może być coś nie tak z tymi przesyłkami i postanowili się wycofać.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nie działał z chęcią oszukania kogoś i nie działał też w porozumieniu z E. W. (2), że zamieścił ogłoszenie, że poszukuje pracy

na okres wakacyjny i osoba podająca się za N. zadzwoniła do niego z propozycją pracy jako kurier, że miał odbierać protezy dentystyczne, że praca wyglądała w ten sposób, że N. dzwonił do niego rano z pytaniem czy jest gotowy do pracy, że potem dzwonił około 14:15 jeżeli było zlecenie, że poleceń wyjazdu nie otrzymywał do konkretnego miejsca, tylko mówił żeby jechał w kierunku jakiegoś miasta a potem kierował go gdzie dokładnie ma jechać, że spotykał się zawsze z E. W. (1) i tylko od niego odbierał przesyłki, że nie przekazywał tych przesyłek żadnemu kurierowi tylko sam je przysyłał przelewem na wskazane dane, że każdorazowo musiał zamienić pieniądze na funty brytyjskie, że otrzymywał za to wynagrodzenie w kwocie 300 zł plus 100 zł na paliwo. Dalej wyjaśnił, że żałuje że nie poszedł z tym na policję, że w ogóle uczestniczył w czymś takim, że na policję nie poszedł ponieważ obawiał się o swoją przyszłość, że dopytywał się N. o umowę o pracę ale on na każde pytanie miał gotową odpowiedź, że nie rozliczył się z Urzędem Skarbowym, lecz myślał, że jak będzie miał umowę to wtedy wszystko rozliczy, że około 3-4 przelewu zaczął podejrzewać, że coś mogło być nie tak, że pytał o to N., ale on za każdym razem zaręczał, że wszystko jest w porządku legalne, że miał podejrzenie, że coś jest nie tak z pracą ale nie zastanawiał się nad tym, że ktoś może być pokrzywdzony, że był młody i głupi. Dodał, że nigdy nie widział N., że nie kontaktował się z nikim innym jak tylko z E., że ostatnie zlecenie to właściwie był prawie pewien, że coś jest nie tak, ale nie wiedział co zrobić z tymi pieniędzmi, że obawiał się iść na policję, że bał się czy N. nie naśle na niego jakąś mafię, że wysłał te pieniądze jak zawsze, a potem jak wyszukał w Internecie te informacje odnośnie naciągania ludzi na pieniądze to wiedział że w tym uczestniczył i dlatego zakończył działalność..

Wyjaśnienia oskarżonego K. K. (2) częściowo zasługują na wiarę, jako szczerze, przekonujące i zgodne z ustalonym stanem faktycznym, w szczególności w tej części, gdzie wyjaśnił, w jaki sposób podjął pracę u N., jakie były warunki pracy, wysokość wynagrodzenia, na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego co do przebiegu poszczególnych zdarzeń, kiedy odbierał pieniądze od E. W. (1). Wyjaśnienia te są zbieżne z wyjaśnieniami E. W. (1), tworząc spójną całość.

Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, jako naiwne, wykrętne i zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej, w szczególności w tej części, gdzie wyjaśnił, że nie wiedział on o charakterze swojego działania i nie miał świadomości, że uczestniczy w czynie niedozwolonym, że nie miał świadomości co znajduje się w przesyłkach, które odebrał od E. W. (1), że myślał, że przewozi protezy jak został o tym poinformowany przez pracodawcę, że miał podejrzenie, że coś jest nie tak z pracą ale nie zastanawiał się nad tym, że ktoś może być pokrzywdzony, że nie wiedział co zrobić z tymi pieniędzmi i wysłał je jak zawsze. Nieprzekonywujące są również wyjaśnienia oskarżonego, że miał plany iść z tym wszystkim na policję, ale bał się konsekwencji, gdyż w ocenie sądu powyższe wyjaśnienia stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony i mają na celu zmarginalizowanie jego roli w procederze. Z okoliczności sprawy wynika bowiem, że oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że uczestniczy w nielegalnym procederze.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **R. B. (1)**, **M. P. (1)**, **M. P. (2)**, **S. B.**, **K. N.** i **J. B.**, będących osobami pokrzywdzonymi, które szczerze i przekonująco przedstawiły okoliczności zdarzeń z ich udziałem, które są przedmiotem niniejszego postępowania. Pokrzywdzone wiarygodnie przedstawiły przebieg rozmów telefonicznych z mężczyzną podającym się za policjanta, okoliczności przekazania oskarżonemu E. W. (1) pieniędzy, a także okoliczności ujawnienia oszustw na ich szkodę. Pokrzywdzone potwierdziły, że w rozmowach telefonicznych sprawcy przedstawiali się jako policjant oraz kobieta z najbliższej rodziny (córka, wnuczka, synowa), która uczestniczyła w wypadku drogowym i w celu polubownego załatwienia sprawy i uniknięcia odpowiedzialności karnej potrzebowała niezwłocznie określonych kwot pieniężnych, następnie padała konkretna kwota lub pytanie o kwotę posiadanych pieniędzy, a, jeśli pokrzywdzona wyraziła wolę przekazania pieniędzy rzekomy „policjant” ustalał szczegóły ich odbioru.

Zeznania pokrzywdzonych, mimo podeszłego wieku, cechuje logiczność wypowiedzi i szczegółowość w przekazywaniu istotnych dla sprawy informacji związanych z odbywanymi przez pokrzywdzone rozmowami telefonicznymi i ich postępowaniu w trakcie rozmów i bezpośrednio po nich. Zeznania pokrzywdzonych co do zdarzeń z ich udziałem są jasne, spójne, nadto znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego E. W. (1) a także korespondują z zeznaniami świadków R. B. (2), A. N., A. B. (2), B. P., T. S. (1), B. N., M. N. oraz M. D., którym przedstawiły okoliczności popełnionych na ich szkodę oszustw bezpośrednio po ich ujawnieniu. Z tych też przyczyn Sąd dał wiarę

pokrzywdzonym w całości bazując na ich zeznaniach podczas konstruowania stanu faktycznego. Podnieść również należy, że pokrzywdzone R. B. (1), M. P. (1), S. B. i J. B., stanowczo i bez żadnych wątpliwości rozpoznały oskarżonego E. W. (1) jako osobę, której przekazały pieniądze.

Świadek **R. B. (2)**, syn pokrzywdzonej R. B. (1), nie był świadkiem zdarzeń w domu pokrzywdzonej w dniu 21 lipca 2016 r. a ich przebieg jest mu znany z relacji pokrzywdzonej. Świadek wiarygodnie przedstawił przebieg rozmowy pokrzywdzonej z nieustalonymi osobami, przekazanie pieniędzy oskarżonemu E. W. (1) oraz okoliczności ujawnienia oszustwa. Zeznania świadka korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej R. B. (1), brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Świadek **A. N.**, córka siostrzeńca pokrzywdzonej M. P. (1), nie była świadkiem zdarzeń w dniu 26 lipca 2016 r. z udziałem pokrzywdzonej. Świadek wiarygodnie przedstawiła przebieg rozmów telefonicznych, okoliczności przekazania oskarżonemu pieniędzy, które zna z relacji pokrzywdzonej, a także okoliczności ujawnienia oszustwa.

Świadkowie **A. B. (2)**, synowa pokrzywdzonej S. B., oraz **B. P.**, sąsiadka pokrzywdzonej, wiarygodnie i przekonująco przedstawiły przebieg zdarzeń w dniu 8 sierpnia 2016 r., w tym w jaki sposób pokrzywdzona S. B. została doprowadzona do przekazania pieniędzy oskarżonemu E. W. (1), natomiast zeznania te są zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej.

Świadkowie **T. S. (1)**, **B. N.**, **M. N.** (córka, synowa oraz syn pokrzywdzonej K. N.), wiarygodnie i przekonująco przedstawili okoliczności zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2016 r., kiedy pokrzywdzona K. N. przekazała pieniądze oskarżonemu E. W. (1). Świadkowie ci nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia, jego przebieg znają z relacji pokrzywdzonej, natomiast ich zeznania tworzą spójną całość i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **M. D.**, brata pokrzywdzonej J. B., którzy obiektywnie i przekonująco zrelacjonował przebieg zdarzeń w dniu 12 sierpnia 2016 r. z udziałem pokrzywdzonej J. B..

Świadkowie **M. K.**, **U. W.**, **A. W.** nie byli naocznymi świadkami zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania. Świadkowie ci wiarygodnie zeznali na okoliczność poszukiwania pracy przez oskarżonego E. W. (1), że dał ogłoszenie w internecie, że poszukuje pracy i zgłosił się do niego pracodawca.

Świadek **Z. W.**, siostra oskarżonego E. W. (1), wiarygodnie zeznała, że była z oskarżonym E. W. (1) na jednym kursie, oskarżony pojechał pod wskazany adres, przyniósł przesyłkę w reklamówce, zajrzała do środka i była tam pewna suma pieniędzy, powiedziała o tym oskarżonemu, który nie był zaskoczony, powiedział że ma przewozić antyki albo pieniądze za te antyki.

Świadkowie **T. S. (2)** (k.201), **M. Z.** (k.206), **M. P. (3)** (k.208), **B. M.** (k.211), **J. M.** (k. 214), **M. P. (4)** (k.220-222), **M. S.** (k.224), **M. L.** (k. 408) nie byli świadkami zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania i nie posiadają informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd podzielił jako fachową i obiektywną opinię biegłego sądowego z zakresu przestępstw komputerowych i informatyki mgr inż. G. B. (2) dotyczącą telefonów komórkowych należących do oskarżonych.

Sąd posłużył się również dowodami w postaci protokołu eksperymentu procesowego, protokołów przeszukania, okazania wizerunku danych o karalności, informacji o stanie majątkowym, potwierdzenia wpłat, tabeli kursów walut.

Dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, we właściwej formie i ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżeni E. W. (1) i K. K. (2) dopuścili się zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk.

Ponieważ oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, sąd uznał je za popełnione w warunkach ciągów przestępstw z art. 91 § 1 kk.

W ocenie sądu oskarżeni E. W. (1) i K. K. (2) swoim działaniem niewątpliwie pomogli popełnić sprawcy przestępstwo oszustwa z art. 286 §1 kk, które polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd. W niniejszej sprawie nieustalony sprawca posługujący się nazwiskiem N. posłużył się oskarżonym E. W. (1) jako kurierem do odebrania pieniędzy od pokrzywdzonych i przekazania ich drugiemu kurierowi czyli oskarżonemu K. K. (2), który nadawał je przekazem w banku na rzecz nieustalonych osób.

Bezspornym jest iż dla wykazania odpowiedzialności za pomocnictwo do przestępstwa kierunkowego jakim jest przest. z art. 286 §1 kk wystarczające jest ustalenie po stronie pomocnika zamiaru ewentualnego. Zgodnie bowiem z obowiązującym w orzecznictwie poglądem przy pomocnictwie wymagany jest zamiar bezpośredni lub ewentualny. Ustawa w żaden sposób nie zawężyła go do zamiaru bezpośredniego (wyrok SA w Łodzi z dnia 26 listopada 2015 r. sygn. II AKa 150/15, LEX). Wprawdzie przestępstwa z art. 286 §1 kk należą do tzw. przestępstw kierunkowych, co oznacza, że mogą być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, to jednak w przypadku ich formy zjawiskowej określonej w art. 18 §3 kk wystarczające jest wykazanie po stronie współdziałającego (pomocnika) zamiaru ewentualnego” (wyrok SN z dnia 15 października 2013 r. sygn. III KK 184/13, LEX).

Oskarżeni niewątpliwie działali co najmniej z zamiarem ewentualnym godząc się na to, iż wykonaniem zlecenia pomogą sprawcy wyłudzić pieniądze od pokrzywdzonych. Świadczy o tym szereg okoliczności jak forma i treść rzekomej umowy o pracę z nieustaloną osobą, o nieznanym personaliiach, dzwoniącą z zastrzeżonego numeru, w sposób nie pozwalający na jakakolwiek jej identyfikację, brak jakiegokolwiek potwierdzenia ustaleń poczynionych telefonicznie na piśmie, choćby w korespondencji mailowej, niejasne warunki pracy (nieoznaczone konkretnie dni, godziny oraz miejsce wykonywania pracy). Również sposób wykonywania zleceń wskazywał na to, że ich działalność ma charakter nielegalny. Oskarżeni wykonywali zlecenia na telefon, nie otrzymywali żadnego potwierdzenia na piśmie, nie dysponowali jakimikolwiek dokumentami odbioru przesyłki i ich dalszego przekazania. Przesyłki były odbierane zawsze od osób starszych, samotnych. Były one zapakowane w sposób nieprofesjonalny w reklamówki, oklejone taśmą, a nawet w słoiku. Odbierając przesyłki osk. E. W. (1) nigdy nie podjeżdżał bezpośrednio pod miejsce zamieszkania osób, od których odbierał przesyłki oraz nie wdawał się z nimi w rozmowę. Osk. K. K. (2) przysyłając pieniądze na rzecz nieustalonej osoby zdawał sobie sprawę, że sposób ich przekazania jest nieopłacalny z uwagi na duże opłaty, że przelew bankowy jest znacznie tańszy, jednak umożliwia identyfikację osoby, na której konto pieniądze wpływają.

Oskarżeni pomimo młodego wieku i braku doświadczenia życiowego niewątpliwie mieli do czynienia z różnego rodzaju przesyłkami, a zatem orientowali się jak wygląda praca kuriera, odbiór i przekazanie przesyłek. Również sposób pobierania wynagrodzenia wskazywał na nielegalność procedury w którym uczestniczą. Oskarżeni uzyskiwali stałe wynagrodzenie za kurs niezależnie od zaangażowania czasu. Wynagrodzenie to pobierali sobie sami z odbieranych od pokrzywdzonych przesyłek, bez żadnej kontroli ze strony rzekomego pracodawcy, a jego wysokość była nieadekwatna do stawek funkcjonujących na legalnym rynku pracy.

Nadto podkreślenia wymaga, że informacje na temat oszustwa metodą „na wnuczka” lub „na policjanta” są powszechnie dostępne w prasie, radiu, telewizji, internecie, natomiast oskarżeni są osobami młodymi i niewątpliwie korzystają z różnego rodzaju mediów.

Okoliczności powyższe w ocenie sądu wskazują, iż oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego, że „praca” którą wykonują nie jest legalna, co najmniej przewidywali możliwość popełnienia czynu zabronionego przez sprawcę i godzili się na to. Uczestniczyli w przestępczym procederze w celu uzyskania korzyści, która nie była mała w stosunku do zaangażowania. Podnoszone przez oskarżonych okoliczności, że obawiali się zleceniodawcy, nie zwalniają ich odpowiedzialności, gdyż jako osoby dorosłe, mieli w każdej chwili możliwość powiadomienia organów ścigania.

Uznając oskarżonego E. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. I - VI stanowiących ciąg przestępstw z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk sąd na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na mocy art. 34 §1a pkt 1 kk i 35 §1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na mocy art. 63 §1 kk sąd zaliczył oskarżonemu E. W. (1) na poczet kary dwa dni zatrzymania w okresie od 26-27 września 2016 r. odpowiadające czterem dniom kary ograniczenia wolności i czterem godzinom pracy na cele społeczny.

Uznając oskarżonego K. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. VII - XII stanowiących ciąg przestępstw z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk sąd na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i przy zastosowaniu art. 37 a kk wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go na mocy art. 34 §1a pkt 1 kk i 35 §1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na mocy art. 63 §1 kk sąd zaliczył oskarżonemu K. K. (2) na poczet kary dwa dni zatrzymania w okresie od 26-27 września 2016 r. odpowiadające czterem dniom kary ograniczenia wolności i czterem godzinom pracy na cele społeczny.

Na mocy art. 46 §1 kk sąd zobowiązał oskarżonych E. W. (1) i K. K. (2) solidarnie do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: R. B. (1) kwoty 7600 zł, M. P. (1) kwoty 22180 złotych, spadkobierców M. P. (2) kwoty 7000 złotych, spadkobierców S. B. kwoty 4673 złotych, K. N. kwoty 6000 złotych oraz J. B. kwoty 8000 złotych.

Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonych stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawi, że w przyszłości oskarżeni będą przestrzegali porządku prawnego.

Przy wymiarze kar dla oskarżonych Sąd miał na uwadze dużą społeczną szkodliwość czynów przejawiającą się nie tylko w wartości wyrządzonej szkody, ale także okoliczności, że przestępstwami zostały pokrzywdzone osoby starsze, które przekazały pieniądze stanowiące ich oszczędności, że wykorzystano ich łatwowierność oraz chęć pomocy osobom najbliższym spowodowane przekazaniem błędnych informacji dotyczących członków najbliższej rodziny.

Wymierzając powyższe kary sąd przyjął, jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność oskarżonych i ich młody wiek.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu powołanego w wyroku, zwalniając oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na ich sytuację materialną.

SSR Ewa Pyrz

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy adw. E. K., adw. D. Z.,

2. K.. 14 dni.

G., dnia 18 lutego 2019 r.

SSR Ewa Pyrz